

Vítejte Na Skřivánčí,

na staré polní cestě lemované smíšeným stromořadím z listnatých dřevin, jehož hlavní část tvoří duby, lípy a javory. Nacházíte se ve staré úrodné zemědělsky využívané, dnes však i zneužívané krajině.

Skřivan polní v letu

Geomorfologie – rovinaté Polabí

Z hlediska členění georeliéfu Čech je oblast Ďáblic zařazena již do geomorfologického celku Středolabské tabule. Povrch popisovaný jako nízké tabule se mírně sklání k severovýchodu (k Labi) a je nezřetelně rýhován mělkými údolími drobných vodotečí. Nejvyšší nadmořská výška popisovaného mikroregionu se pohybuje okolo 300 m n. m.

Geologie aneb po čem šlapeme

Geologická minulost zdejší krajiny je velmi pestrá. V období druhohor se zde nalézalo mořské dno. Pozůstatkem z tohoto období jsou mořské usazeniny (jílovce, prachovce a spongilitické slínovce – opuky). Opuka byla nejpoužívanějším stavebním materiálem při výstavbě pražské gotické i románské architektury. V prostoru blízkého vrchu Ládví se nalézal nad hladinu vystupující pobřežní útes tvořený velmi odolnými tmavými křemičitými horninami – bulžníky, které se zde v minulosti intenzivně těžily.

Později tudy protékal pradávny veletok. Dokladem mohutné unášecí schopnosti tekoucí vody jsou písčité štěrky usazené na dně. Tyto staré sedimenty byly jako slévárenské písky ještě v šedesátých letech 20. století těženy v kobylické pískovně.

Ve čtvrtohorách, v období lovců mamutů, došlo k navátí místy i více než 10 m mocné vrstvy spraší. Místní spraše byly též využívány jako kvalitní materiál pro výrobu cihel v místních cihelnách. Vlivem složitých půdotvorných procesů s výrazným přispěním biologických činitelů vznikla na spraších v době poledové (holocénu) zemědělsky nejhodnotnější půda – černozem.

Archeologie – dávní obyvatelé

Zdejší krajina, pro kterou je charakteristická velmi úrodná černozemní půda, byla vyhledávána takřka všemi pravěkými kulturami. Na území Ďáblic byly objeveny pozůstatky sídlišť z většiny pravěkých období. Doloženy jsou zde naleziště ze starší, střední i pozdní doby kamenné, doby bronzové, železné a i z období mladších: latěnu (keltské osídlení), doby římské i doby stěhování národů.

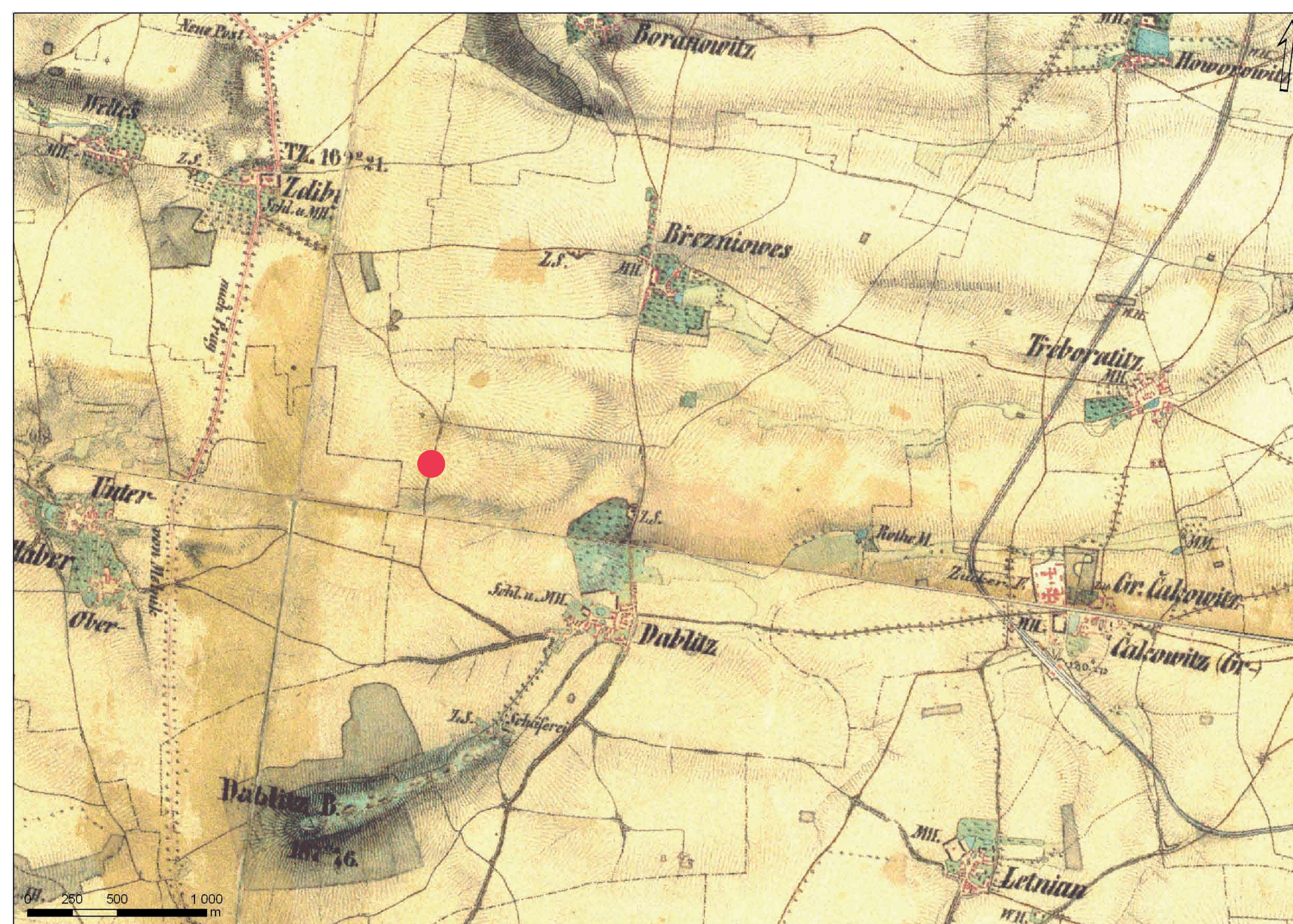
Středověká osada Ďáblice

Dle archeologických nálezů se v místě dnešní obce nalézala již v 10.-11. století osada. První zmínka o Ďáblicích v písemných pramenech je z roku 1233. Královna Konstancie darovala ves křižovníkům s červenou hvězdou, jedinému v Čechách vzniklému církevnímu řádu. Jejich špitálu náležely Ďáblice až do roku 1850. Název obce je odvozen od původního názvu Dawlice, tj. ves lidí Davlových či Davových.

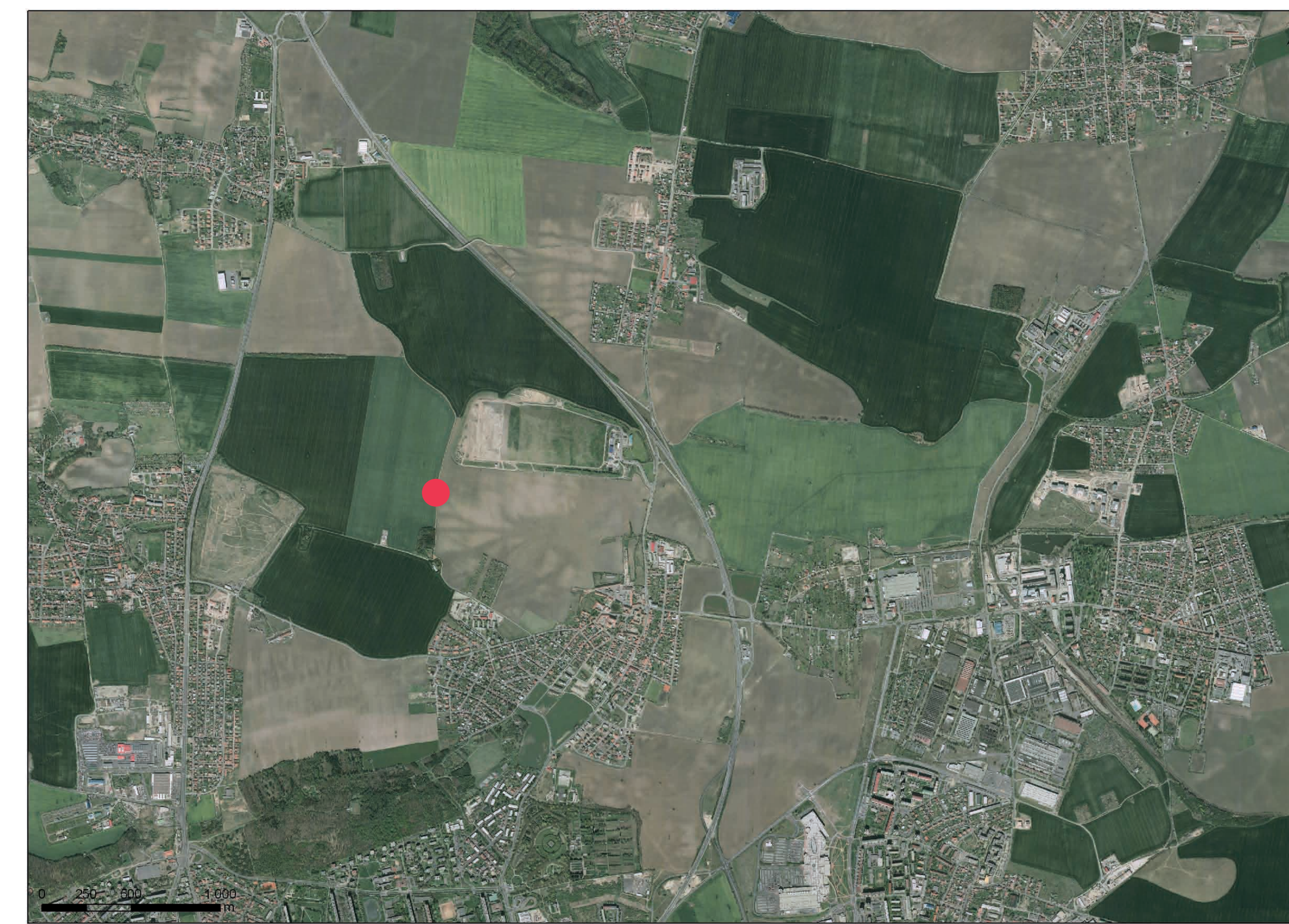
Hydrologie – Mratínský potok a rozvodí Labe a Vltavy

V polích v místech zvaných Na Skřivánčí, 400 m západně od této informační tabule se nalézá rozvodí dvou největších Českých řek. Veškerá voda stékající z nevýrazného rovinatého hřebítku (výška 307 m n. m.) směrem k západu stéká do Vltavy. Na východ od tohoto hřebítku, přímo pod Ďáblickou skládkou se nachází prameniště Mratínského potoka (někdy též nazývaný Červenomlýnský či Ďáblický). Potok se po 15,2 km vlévá u Kostelce n. L. do Labe. Plocha jeho povodí činí 174 km čtverečních.

Výřez z mapy tzv. II. vojenské mapování, které proběhlo v letech 1836-1852. Dobře je vidět podoba intenzivně zemědělsky využívané odlesněné krajiny.

Letecký pohled na krajinu přibližně z výšky 11 km.

Z grantu Nadace VIA připravilo Občanské sdružení pro Ďáblice, září 2010.